

Z OBSAHU:

HANA ZAGOROVÁ • ONDŘEJ BRZOBOHATÝ
JIRÍ KORN • JANA KOUBKOVÁ • ONDŘEJ SOUKUP
MARTINŮ VOICES • PAVEL ŠPORCL

HANA ZAGOROVÁ ZPÍVÁM O LÁSCĚ, ZRADĚ A NADĚJI

Hana Zagorová nyní vydala po sedmi letech novinkové album, které nazvala Vyznání. Položili jsme jí několik otázek, které poodhalily více z přípravy tohoto očekávaného CD.

Co bylo impulsem pro vznik nového alba?

Dopisy fanoušků a také pocit, že mám nashromážděný dostatek kvalitních věcí, kterým rozumím. Chuť jít do studia a začít nové album připravovat odstartovaly tentokrát také tři francouzské písně, jenž mě okouzly natolik, že jsem si je sama i otextovala. ▶

SU 6259-2

VIDEO

Supraphonline

► **Bylo těžké vybírat z nabízených písní?**

Já se potřebuji s písničkou, kterou zpívám, ztotožnit – takže výběr bývá opravdu obtížný. Musím říct, že některé z nabízených písní můžou být i moc krásné a já jejich potenciál cítím, ale přesto je musím odmítnout s tím, že budou „slušet“ jinému zpěvákovi víc než mně.

Jak vzniká nové album?

Jednoduše řečeno, musí pro něj nazrát čas! Pokud má být výběr písní kvalitní, tak se nedají věci moc usměškat. Na druhou stranu nejsem ta, kdo strádá písně do šuplíku. Například na poslední výběr 3CD Zlatá kolekce – *Zítřka se zvedne vítr* jsem přidala hned dvě nové nahrávky, které mne v té době zaujaly a nechtěla jsem tím pádem jejich nahrání odkládat. Také je velmi důležité, aby se jednotlivé skladby k sobě hodily. Výlety do jiných žánrů jsou sice fajn, ale nesmí jich být moc, aby celé album neposunuly jiným směrem, než zamýšlím.

Poprvé spolupracujete s významným básníkem Lubomírem Feldekem. Jak ke spolupráci došlo?

Před časem mne uchvátil jeho text k písničce *Ten zloděj čas*, který nazpívala na své poslední album Hana Hegerová a loni na album *Melancholie* také Štefan Margita. Tento text je tak krásný a silný, že na něj nelze po poslechu ještě dlouho zapomenout. Požádala jsem producenty mého vznikajícího alba, zda by se pokusili pana Feldeka oslovit. Podařilo se, a já mám s jeho textem hereckou písničku o legendárním Pierotovi.

Proč jste pojmenovala album *Vyznání*?

Protože jde o VYZNÁNÍ z pocitů, které jsou jeho sjednocujícím prvkem. Jde o písničky o pocitech, které nás provázejí každodenním životem. Právě proto jsou o lásce, zradě a naději.

Foto © 2014 Ondřej Pýcha

Foto © 2014 Ondřej Pýcha

PESTRÁ IDENTITY ONDŘEJE BRZOBOHATÉHO

Autorské album bez žánrových škatulek

První sólové a výhradně autorské album Ondřeje Brzobohatého dostalo název *Identity* a obsahuje songy, které se pohybují mezi jazzem, soulem, popem a funky. Brzobohatý však nerad přemýšlí o žánrech: „Vždycky se tak trochu zdráhám, když mám mluvit o hudebních stylech. Hudbu neškatulkuju. Je pro mě buď dobrá, anebo špatná.“ Populární hudebník a herec sbíral materiál delší dobu tak, aby vznikla promyšlená kolekce písniček o jeho hudební, ale i lidské identitě. Za pozornost stojí i osobité texty, které kombinují smysl pro rytmus i proměnlivost emocí v nápaditých metaforách.

Sehraný muzikantský tým a působivý duet se slovenským Zlatým slavíkem

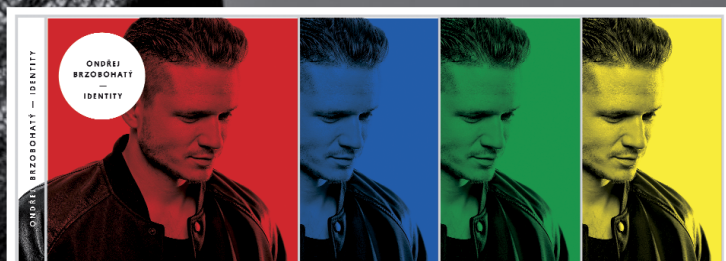
Ondřej Brzobohatý písničky natočil společně se svými koncertními spoluhráči: bubeníkem Tomášem Kozelkou, saxofonistou Matoušem Kobylkou, baskytaristou Jaroslavem Pokorným a kytaristou Ondřejem Fišerem. Smyčce obstaral Epoque orchestra pod vedením Jana Kučery. Jako host se ve skvělém česko-slovenském duetu *Vietor* objeví na Slovensku velmi populární zpěvák Peter Cmorik a v písni *Věštyně* zazní vokál Terezy Černochové. *Identity* obsahuje deset silných skladeb, mezi kterými nechybí ani song *And The Oscar Goes To*, jenž již před časem předznamenal přípravu debutového alba nápaditým videoklipem v režii Vojty Kotka.

CD ve čtyřech speciálních barevných sběratelských verzích

Pro ty, kteří se rozhodnou si nahrávku opatřit na CD, čeká v prodejnách mimořádné překvapení. Album totiž vychází ve čtyřech speciálních barevných sběratelských mutacích. Každé CD obsahuje mimo univerzální booklet i vloženou úvodní barevnou kartu – vybírat tak půjde z červené, modré, zelené či žluté varianty. Autorem fotografií je Benedikt Renč a nápaditý design je dílem držitele Českého lva Mariuse Corradiniho z grafického studia Side2.

Supraphononline

JIŘÍ KORN CO MÁM V OČÍCH

Jiří Korn v polovině května oslavil neuvěřitelných 65 let! Supraphon přichází s dárkem pro všechny jeho příznivce a 23. května vydává dosud nejkompletnější výběr jeho písní. Formát tří CD umožnil nabídnout maximum muziky z celého období jeho stylově pestré a velmi úspěšné kariéry, tedy v nahrávací praxi od roku 1968 do současnosti.

První disk, nazvaný *Největší hity*, je více než dvacítkou skladeb rozmanitých podobou, ale spojených úspěchem: rozdíl mezi *Yvettou*, *Zpívat jako déšť*, *Hotely Ritz* i *California*, *Windsurfingem*, *Robinsonem*, *Haló*, *Karel nese asi čaj* nebo *Miss Moskva* je občas zásadní, ale dokonale sjednocený Kornovým originálním interpretačním přístupem. Proč tomu tak mohlo být, objasňuje CD2 s podtitulem *Já ti kdysi hrál*. Tady jsou k nalezení jeho vícehlasé rockové počátky v kapele Rebels i krátká, ale intenzivní pasáž kariéry s Olympikem i různé varianty hledání popové cesty, od bigbandového období přes Šest strýců až k elektronickému Eduardu Parmovi mladšímu: *Šípková Růženka*, *California Dreaming*, *Únos*, *Když Lola pila pátý drink*, *Mám hodně zlozvyků*, *Tam u dvou cest* nebo *Doktor Jekyll a pan Hyde*.

Důležitou součástí této kolekce je poslední cédéčko, opět zvukově pestré, ale velmi potřebně doplňující ta předchozí o další pěvecké barvičky. Mezinárodní standardy typu *Baby It's Cold Outside*, *Unforgettable* nebo *Ain't Misbehavin'* v českých verzích doplňují třeba také dance nahrávky s DJ Neo nebo překvapivé *I Feel Good* od Jamese Browna. Archivy Supraphonu, České televize, Českého rozhlasu, Happy Music, Monitor-EMI, Sony i soukromé umožnily zachytit Kornovu pěveckou dráhu se všemi velkými zatáčkami i drobnými zákrutami. On pak dokázal zdánlivou nevěrnost jednomu hudebnímu stylu proměnit v suverénní popasování se s moderními i módními prvky, vždy zcela po svém a zajímavě.

SU 6251-2

Supraphononline

PRÁVĚ VYCHÁZÍ SOUNDTRACK K FILMU **BONY A KLID 2** S MUZIKOU A PÍSNĚMI **ONDŘEJE SOUKUPA** A SKUPINY FRANKIE GOES TO HOLLYWOOD

K premiéře nového filmu režiséra Víta Olmera *Bony a klid 2*, která se odehraje již příští úterý 20. května v pražské Tipsport aréně, připravil Supraphon ve spolupráci s autorem původní filmové hudby Ondřejem Soukupem a s producenty filmu ze společnosti NOGUP soundtrack.

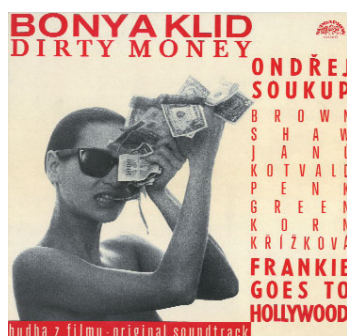
Soundtrack bude obsahovat jak nové písně z *Bony a klid 2*, tak i kultovní skladby z původního alba *Bony a klid (Dirty Money)*, které tak vychází poprvé na CD a také v digitální podobě.

Původní LP *Bony a klid (Dirty Money)* vyšlo v roce 1989, tedy dva roky po premiéře snímku v kinech. Pro tento film se podařilo získat i dvě slavné písně od britské skupiny Frankie Goes To Hollywood – *Relax* a *The Power of Love*, které nechybí ani tentokrát. Autor všech dalších skladeb, Ondřej Soukup angažoval v roce 1986 za pomoci přátel z tehdejšího SRN hned tři americké zpěváky žijící ve Frankfurtu: Dianu Green, Silvii Brown a Charlese Shawa. Čtyři songy těchto

zpěváků a dva tehdejší velké hity skupiny Frankie Goes To Hollywood doplnili čeští zpěváci: Jiří Korn, Hanka Křížková, Petra Janů, Petr Kotvald a Michal Penk. Ti nazpívali Soukupovy písně v angličtině.

V aktuálním filmu, kromě původních hudebních retrospektiv a Frankie Goes To Hollywood, zazní opět autorské novinky Ondřeje Soukupa. Mimo jiné svůj hlas Ondřejovým písním propůjčil Matěj Ruppert (*I Love You*), který nazpíval rovnou dvě verze této písně – česky a anglicky, nebo talentovaný Ezy (*Little Happy*), frontman kapely EzyWay. Soundtrack doplňují další skladby, které v novince *Bony a klid 2* zazní - velký hit skupiny Nightwork Tep-

láky, Boldyho *Zlatá mince* a legendární *Miss Moskva* Jiřího Korna.

Obal LP desky, která vyšla v roce 1989

SU 6273-2

VIDEO

ZPÍVEJTE A BUDETE ZDRAVÍ, ŘÍKÁ JANA KOUBKOVÁ

Čtyřicet let na vrcholu, čtyřicet let rozdávající radost milovníkům dobrého jazzu – to je Jana Koubková. Zpěvačka s neuvěřitelnou šíří repertoáru, ovšem vždycky skvělá. Prošla několika hudebními seskupeními a spolupracovala s nejlepšími jazzovými muzikanty. Má za sebou tisíce koncertů, stovky nahrávek a několik knížek.

Ke kulatinám Jany Koubkové vyšlo u Supraphonu bilanční dvojdesková kompilace nazvaná *Jazz? Oh, yes!* Nudit se u ní rozhodně nebudete.

Je pravda, že takhle široký reprezentativní výběr vám doposud nevyšel?

Jeden výběr už jsem měla, vydali ho v Japonsku, a Supraphon se na něm samozřejmě podílel. A z tohoto nového mám obrovskou radost, je to od Supraphonu hezký dárek k mým narozeninám. Obsahuje nahrávky z let 1976–2014. Dělal jsem ho společně s Tomášem Padevětem, ale hlavní slovo jsem měla já. Snažila jsem se o pestrost. Šla jsem třeba i do rozhlasového archivu, kde jsou zaznamenané zajímavé skladby, které nejsou mezi lidmi příliš známy, například nahrávky s Jazzovým orchestrem Československého rozhlasu a skvělými sólisty. Na desce jsou samozřejmě taky nahrávky s Jazz Half Sextetem Viktora Kotrubenka, je tam vokální skupina Hot Tety, Horký dech J. K. s Michalem Pavlíčkem a Jiřím Hrušešem, dokonce jedna nahrávka s Karlem Vlachem, a pak taky skladba, kterou jsem natočila s Bambini di Praga a skvělými perkusisty Duga Duga Pé Pé.

Jak jste si s Tomášem Padevětem rozdělili „výběrčí“ práci?

Tomáš Padevět má cit, vždyť dělal třeba výběr paní Hegerové. S ním byl ale v užším kontaktu a její věci znal. Moje staré nahrávky, které vznikaly od zmíněného roku 1976, ovšem znát nemohl v tom jsem jasné pomohla já... Tomáš radil třeba s pořadím písní. Jsme kamarádi, takže jsme se dobře doplňovali.

Kompilace *Jazz? Oh, yes!* Má oproti zmíněné kompilaci japonské ještě jednu výhodu: jde až do současnosti, je tu i nahrávka z letoška; ta japonská se dostala pouze do roku 1997.

Je to tak, od vydání japonského výběru jsem ještě nějaká ta alba vydala. Poslední samostatné CD jsem měla v roce 2011. A pokud jde o onu

věc z letoška – ta na studiovém albu teprve vyjde, nové album se bude jmenovat *Smrt standardizmu*. Vyjde ještě letos, a jelikož už je nahrána, řekli jsme si, že jednu věc dáme na tuhle kompilaci. Písníčka se jmenuje *Chtěla sem víc než ty*, a v bookletu je i fotka z našeho natáčení. Kompilace *Jazz? Oh, yes!* je tedy opravdu pestrá, jako můj život.

Dá se brát i jako ohlédnutí za vaší tvorbou, potažmo dosavadním životem?

Určitě. Když jsem na kompilaci vybírala skladby, prošla jsem si celým svým životem a uvědomila si, že byl docela pestrý. Poznala jsem spoustu vynikajících muzikantů a projela hodně zemí.

Supraphonline

Prozradíte své nejbližší plány?

Raduji se z toho, co je. Snažím se, abych byla zdravá. Ráda turistuju, ráda chodím rychle. Mám ráda přírodu, knihy. A zpívám. Koncertuju se svým kvartetem nebo se seskupením *Smrt standardizmu*, kde zpívám svoje texty, říkám tomu – nejazz. S kvartetem máme pestrý repertoár, jazzové standardy, naše kompozice, ale třeba i skladby Bobbyho McFerrina nebo George Gershwin. Je to náročné, všechno organizuju sama. To bere hodně energie. Ale nejvíc energie bere vyjednávání s pořadateli. Stane se, že řeknou: můžu vás zaplatit jenom ze vstupného. Takže z koncertu sejde, to by nebylo ani na dopravu. Ale jak vidíte, pořád se snažím.

OČISTNÁ KÚRA S MARTINŮ VOICES

U příležitosti vydání debutového alba komorního sboru MARTINŮ VOICES odpověděl na několik otázek jeho sbormistr LUKÁŠ VASILEK

Komorní sbor Martinů Voices se z velké části zabývá hudbou 20. století. CD *Testamentum* je prvním samostatným albem tohoto souboru a zároveň supraphonským debutem. Co Vás vedlo k záměru natočit celou desku s hudbou Jana Nováka?

Chtěli jsme originální dramaturgii, která přinese něco nového, neotřelého a třeba i neočekávaného. Zároveň jsme chtěli první samostatnou desku věnovat české hudbě 20. století. V tomto světle tedy byla volba Jana Nováka vlastně docela přirozená: je to neprávem opomíjený, ale paradoxně i velmi respektovaný skladatel, jeho hudba, zvlášť vokální, má jednoznačné světové parametry a většina jeho sborových skladeb navíc dobře sedí komornímu obsazení Martinů Voices. Moc si vážím toho, že Supraphon náš záměr pochopil, a že jej přijal za svůj. Jen málokteré vydavatelství se v dnešní době pustí do tak odvážného projektu.

Na desce jsou dvě skladby, které byly natočeny ve světové premiéře. Jaká díla to jsou a podle čeho jste je vybíral?

Když jsem sestavoval dramaturgii, měl jsem jasno v tom, že chci natočit

Exercitia mythologica a *Testamentum* – znal jsem je ze starších nahrávek. Jenže většina Novákovy sborové díla vůbec nahananá není a je prakticky neznámá. Abych tedy vůbec mohl dramaturgii desky vytvořit, musel jsem projít všechny Novákovy sborové skladby. Nakonec jsem se rozhodl pro dvě rozsáhlejší a navzájem kontrastní kompozice. Ta první, *Invitatio pastorum*, je malá vánoční kantáta s doprovodem flétny. Oproti všem ostatním skladbám je průzračnější a zdánlivě i jednodušší. Těší mě, že se efektního flétnového partu mohla ujmut skladatelova dcera Clara Nováková. Druhá skladba stojí na opačném pólu. *Fugy podle Vergilia* jsou totiž jednou z nejnáročnějších českých sborových kompozic vůbec. Dlouho jsem k ní sbíral odvahu, ale nakonec jsem rád, že jsme se její obtížnosti nezalekli. Nahrávka *Fugy* je, myslím, cenným dokumentem toho, kam až se Novák ve svém kompozičním umění dostal, a také toho, kam se dostali Martinů Voices.

Vaše jméno je hudební veřejnosti známo především ve spojení s Pražským filharmonickým sborem, ve

Foto © 2014 Lukáš Pelech

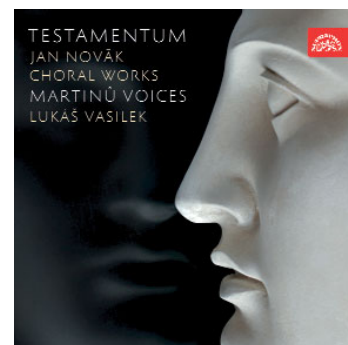
kterém působíte od roku 2007 jako hlavní sbormistr. V roce 2010 jste založil komorní sbor Martinů Voices. Co bylo hlavním impulsem pro vznik tohoto vokálního ansámblu?

Už dlouho mě lákal komorní sborový repertoár – s PFS se k němu dostávám jen výjimečně. Je to doslova očistná kúra. Pracujete s úplně jiným zvukem, řešíte i nejmenší detaily, k interpretaci docházíte odlišnými cestami. Ta práce je zkrátka úplně jiná a vlastně velmi osvěžující. Před těmi čtyřmi lety jsem navíc měl okolo sebe několik výborných zpěváků, kteří také chtěli vyzkoušet vokální komorinu. A tak se to povedlo a ansámbl opravdu existuje a funguje. Martinů Voices dávají mé práci další rozměr, který potřebuju a který mě baví.

Jaké další projekty čekají Martinů Voices v letošním roce?

Rok 2014 je pro nás pátým rokem existence, a to malé výročí se, myslím, docela vydařilo. Supraphon nám vydal první samostatnou desku a na konci května jsme poprvé vystoupili na Pražském jaru s náročným programem z děl Bohuslava Martinů a Jana

Nováka. V prosinci nás čeká debut s Českou filharmonií – Jiří Bělohlávek nás přizval ke koncertnímu provedení komorní opery Bohuslava Martinů *Čím lidé žijí*. Vedle těchto projektů máme samozřejmě i další koncerty po celé České republice a na podzim poprvé vystoupíme také v Německu.

SU 4159-2

GIPSY FIRE

JEDINEČNÉ NATÁČENÍ NOVÉHO ALBA

PAVLA ŠPORCLA

Vydavatelství SUPRAPHON a ŠPORCL ARTS Agency pořádají jedinečné natáčení nového alba houslisty Pavla Šporcla a cikánské cimbalové kapely Gipsy Way Ensemble. Hostem jejich nového programu bude fenomenální akordeonista Vojtěch Szabó. Live záznam pro nové album s názvem Gipsy Fire bude pořízen z koncertů 16. a 17. června 2014 v pražském Kulturním zařízení Domovina. Oba koncerty začínají ve 20:00 hodin.

V holešovické Domovině houslový virtuóz Pavel Šporcl naváže na svůj nejúspěšnější a nejžádanější projekt Gipsy Way, se kterým provedl dvě vyprodaná turné (2009 a 2011) a více než 220 koncertů v nejrůznějších zemích světa včetně Číny. Stejnomené CD Pavla

Šporcla bylo za prodej oceněno Platinovou deskou Supraphonu. „Díky obrovskému zájmu o tento program jsme se nadchli pro další pokračování. K interpretaci cikánské muziky je nesmírně důležitá živá atmosféra v hledišti. Přijďte nás tedy povzbudit. Vaše spontánní reakce

budou zvěčněny ve spojení s temperamentem cikánských hudebníků. Uslyšíte nové aranže virtuózních skladeb a lidových písní s cikánskou tematikou, i premiéru naší nové a také titulní skladby Gipsy Fire,“ dodává k tomu Pavel Šporcl. Vstupenky na oba unikátní koncer-

ty s velmi omezenou kapacitou míst stojí 300,- Kč a jsou k zakoupení na www.ticketportal.cz.

Supraphonline

